

Aile

Ali ÖZKANLI

SEVGİ ÜZERİNE

“Sevgi, sihirli bir sözcüktür, hayatımızın vazgeçilmez tutkusudur, onsuz yaşam düşünülemez. Sevgi, sonsuz pınardır, sevgi yaşama amacıdır. Sevgi, paylaşmaktır, önce sev, sonra ne yaparsan yap diyen ne güzel söylemiş. Sevgi, sevilen için kabule en yakın duadır. İnsanların güven bunalımını aşmasının en emin yolu sevgidir.”

Kalplerin anah-tarı, ruhların gıdası sevgi-dir. Çünkü sevginin açamayacağı hiç bir kapı yoktur. İnsanın hayatı sevmesi için birçok neden vardır ki, bunları saymakla bitiremeyiz. İnsan ne kadar mutsuz, karamsar da olsa yine hayattan vazgeçmek istemez. Hayatı sadece madde olarak değil, manen ruhsal duygular ve hislerle de yaşamak olduğunu bilmeliyiz. Dünyadaki her şeyi sevebilmek için insanın önce kendini sevmesi gerekir. Kendini seven başkalarını da sever. Onlarla tanışır, görüşür, dertlerini ve sevinçlerini paylaşır.

Sevgi, sihirli bir sözcüktür, hayatımızın vazgeçilmez tutkusudur, onsuz yaşam düşünülemez. Sevgi, sonsuz pınardır, sevgi yaşama amacıdır. Sevgi, paylaşmaktır, önce sev, sonra ne yaparsan yap diyen ne güzel söylemiş. Sevgi, sevilen için kabule en yakın duadır. İnsanların güven bunalımını aşmasının en emin yolu sevgidir.

Sevgimiz artırmak mı istiyoruz? Gelin o zaman sevdiğimizi belli edelim, konuşurken göz- lere bakalım, acıları dinleyelim ve paylaşalım, başarıları takdir ederek duyguları anlamaya çalışalım.

Bu noktada okullarımız, çocuklarımızı geliştirmeyen, becerisini ve sevincini yok eden özensiz sıkıcı yerler yerine onlara dünyanın en güzel ve sevinç veren yeri olmalıdır. Öğretmeyi ve öğrenmeyi en büyük mut-

luluk kaynağı olarak görmeliyiz. Bunu sevgi ile yapalım, sevgiyi eksik etmeyelim. Her öğrendiğimiz şey kendimizi yenilememizi sağladığını unutmayalım.

Sevgi konusunda; Tolstoy: “Anladım ki insanlar kendilerini düşünüp, yaşıyor görünse de hakikatte onları yaşatan tek şey sevgidir. Kim severse Allah’a yaklaşır. Allah da ona yaklaşır. Çünkü O, sevgiyi yaratandır.” diyor. Stres yerine neşe, karam-

sarlık yerine ümitli olmayı denemeliyiz. Elimizdeki kıymetini bilip, bundan mutluluk duyabilmeliyiz.

Peygamberimiz (s.a.v.): “*Hastalık gelmeden sağlığın, ihtiyarlık gelmeden gençliğin, fakirlik gelmeden zenginliğin, meşguliyetten önce boş zamanın, ölümden önce hayatın kıymetini bilmeliyiz.*” buyurmuştur. Sevgi, saygı, doğruluk en büyük değerlerdir. Maddenin de yapamayacağı şeyler olduğunu unutmayalım. Hayatı güzellikle doldurmak sevgi ile mümkündür, sevmeyen sevilmez. Sevgisiz kalmayın, gönlünüz, gününüz hep sevgiyle dolsun. Hak dostu, Allah aşığı Yunus Emre sevgiyi bakınız ne güzel dile getirmiş: “Ben gelmedim dâvâ için / Benim işim

sevgi için / Dostun evi gönüllerdir / Gönüller yapmaya geldim.”

Yine bir başka dörtlüğünde ise “Gelin tanış olalım / İş kolay kılalım / Sevelim, sevelelim / Dünya kimseye kalmaz.” diyor.

Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri de şöyle diyor: “Hiç kimseye hor bakma / İncitme, gönül yıkma / Sen nefsine yan çıkma / Mevlâ görelim neyler / Neylerse güzel eyler.”

Sevgi bir güle benzer, çiçekte sonsuzluğu yaşarken diken- de sonsuz acıları tadarsın. Öyle bir sevgi olmalı ki, çöldeki çiçeği kurutmamak için gözyaşlarıyla sulamak, gözlerde bir damla yaş olup kaybetmemek için ağlamamak gerekir. Sevgiler kır çiçekleri gibi ellerde değil, kurşun yarası gibi kalplerde taşınmalıdır. Ayrılıklar küçük sevgileri öldürür, ama büyük sevgileri güçlendirir. Tıpkı rüzgârın mumu söndürüp de ateşi güçlendirdiği gibi.

Sevgililer İstanbul gibi olmalı, fethi zor, ama fatihi bir tane olmalıdır. Sevgi çiçekleriyle olmak, onları koklamak, sulamak, yetiştirmek, onların boy atmasını görmek ne kadar güzel olur değil mi? Sevgi başlarımızın tacı, gönül bahçemizin en güzel meyvesidir. Sevgi dolu bir dünyada yaşamak özlemi ne güzeldir. Sevgi pınarları birer Zemzem, Kevser ve gül olan misk gibi kokularıyla olmak, canımız gül çiçeklerini solumak, sevginin yakıcı ve ölümsüz güzelliğiyle beraber olmak umuduyla...